

Sygn. akt IV U 524/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **G. S. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia (...)

z dnia (...)

z dnia (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) w ten sposób, że przyznaje **G. S. (1)** prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...) do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy; od (...)

UZASADNIENIE

G. S. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z:

- 1) (...) do końca niezdolności do pracy,
- 2) (...)
- 3) (...)

W uzasadnieniu odwołań podniósł m.in., że od (...) pracował i opłacał składki ZUS. To jest 63 dni a zgodnie z ustawą po przepracowaniu ponad 60 dni okres zasiłkowy powinien być liczony od początku. Odwołanie od decyzji z (...)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie uzasadniając to m.in. tym, że:

- 1) lekarz orzecznik ZUS (...) orzekł, że okresy niezdolności do pracy przypadające przed przerwą i po przerwie stanowią jeden okres zasiłkowy, który upłynął (...)
- 2) ubezpieczony nie opłacił składki za miesiące (...) a składka za (...) opłacona została po obowiązującym terminie i w niepełnej wysokości. Dobrowolne ubezpieczenie ustało z dniem (...) Niezdolność do pracy powstała więc w okresie niepodlegającym ubezpieczeniu chorobowemu.

3) niezdolność do pracy od (...) powstała w okresie niepodlegającym ubezpieczeniu chorobowemu. Zatem brak podstaw do zasiłku chorobowego za okres objęty zaskarżonymi decyzjami.

Sąd ustalił:

G. S. (1) był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresach:

- 1) (...)
- 2) (...)
- 3) (...)
- 4) (...)
- 5) (...)

Łączna przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy w tych okresach wyniosła 63 dni.

Dowód:

- zestawienie zwolnień lekarskich powoda, k. 10

Decyzją z (...) organ rentowy odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy w związku z wyczerpaniem z dniem (...) okresu zasiłkowego 182 dni.

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się.

Dowód:

- decyzja z (...) w aktach ZUS – w załączeniu

Od (...) powód był niezdolny do pracy w związku z chorobami oznaczonymi symbolami N 43, J 04, N 45. Decyzją z (...) odmówiono powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okresy od (...)

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się.

Dowód:

- decyzja z (...) w aktach ZUS – w załączeniu

Od (...) powód był niezdolny do pracy z powodu choroby. Decyzją z (...) organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego za ten okres w związku z nieopłaceniem składki za okres od (...) w zaniżonej wysokości i po terminie.

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się.

Dowód:

- decyzja z (...) w aktach ZUS – w załączeniu

Biegły sądowy rozpoznał u G. S. zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wypukliną L5 – S1. Przebyłą chorobę S.. Zespół bólowy lędźwiowy z okresowym zaostrzeniem i orzekł, że z dniem (...) nie odzyskał zdolności od pracy. Okres zasiłkowy od (...) spowodowany był chorobą kręgosłupa lędźwiowego (z krótkimi przerwami – symbole M 51, G 54). Kolejny okres zasiłkowy od (...) spowodowany został tym samym schorzeniem, ale należało otworzyć nowy okres zasiłkowy albowiem przerwa pomiędzy (...) wyniosła 63 dni. Zmiany kręgosłupa lędźwiowego stwierdzone radiologicznym badaniem MR

okresowo mogą powodować nasilenie bólów kręgosłupa lędźwiowego i w tym okresie powód może być niezdolny do pracy.

Dowód:

- opinia pierwotna biegłego, k. 30-31
- opinia uzupełniająca, k. 45

Sąd zważył:

Odwołania są zasadne.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. z 2014r. poz. 159) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby – nie dłużej niż przez 182 dni.

Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9 ust. 2 cyt. ustawy z 25.06.1999r.).

W zasadzie bezspornym w sprawie było, że powód był niezdolny do pracy z powodu choroby od (...) (symbole M 51, J 01, J 04).

Przerwy pomiędzy poszczególnymi zwolnieniami lekarskimi trwały:

- (...)
- (...)
- (...)
- (...)

zatem od (...) organ rentowy winien otworzyć nowy okres zasiłkowy albowiem pomiędzy (...) (data końcowa poprzedniej niezdolności do pracy) a (...) (data początkowa ponownej niezdolności do pracy) upłynęły 63 dni. Zatem spełnione zostały ustawowe przesłanki określone art. 9 ust. 2 cyt. ustawy z 25.06.1999r. i powodowi przysługiwał zasiłek chorobowy za okres od (...) do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Organ rentowy – mimo obowiązku nałożonego przez Sąd w dniu (...) – nie złożył zestawienia składek na zasiłek chorobowy jakie powód opłacał w okresie od (...), z podaniem terminów płatności, daty wpływu składki i wysokości składki. Dowód ten mógł potwierdzić tezy postawione w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji z (...) i (...), że za ww. okres powód nie opłacał należnych składek, a składkę za 12/2013r. zapłacił po terminie i w zaniżonej wysokości i, że od (...) ubezpieczenie chorobowe ustało z mocy prawa.

W związku z powyższym Sąd pominął dowód z tych dokumentów i przyjął za prawdziwe wszystkie twierdzenia powoda zawarte w odwołaniach od decyzji z (...) oraz złożone do protokołu rozprawy w dniu (...). Słuchany w charakterze strony powód zeznał, że składki za okres od (...) opłacał w zaniżonej kwocie ponieważ od należnych składek odliczył okres w którym przebywał na chorobowym. Zawsze tak robił. Składki płacił zawsze do 10. każdego miesiąca. Gdy 10. wypadł w niedzielę składki płacił następnego dnia. Raz telefonicznie wyjaśniał w ZUS – że termin zapłaty składki, która wpłynęła do ZUS 11 – go dnia. Organ rentowy nie zaprzeczył tym faktom, zatem po myśli art. 230 kpc Sąd uznał te fakty za przyznane.

Sąd w całości dał wiarę opiniom biegłego albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. W opinii uzupełniającej biegły szczegółowo odniósł się do zastrzeżeń organu rentowego wykazując ich całkowitą bezzasadność.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa albowiem wniosek ten zmierzał wyłącznie do przewlekłości postępowania. Organ rentowy nie wykazał, że dotychczas złożone opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Sąd nie ma obowiązku dopuszczania dalszych dowodów, w tym z opinii innych biegłych w każdym przypadku, gdy opinię już złożone do akt sprawy są niekorzystne dla strony. Potrzeba powołania innych biegłych powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony. Potrzeba taka zachodzi, gdy opinia złożona do sprawy zawiera istotne braki bądź nie wyjaśnia istotnych okoliczności. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powoda albowiem organ rentowy nie złożył żadnego dowodu na potwierdzenie przyczyn odmowy przyznania powodowi zasiłku chorobowego za okresy wskazane w decyzjach z (...)

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.